

Sygn. akt III Ca 371/16

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 maja 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach III Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący - Sędzia SO Leszek Dąbek (spr.)

Sędzia SO Marcin Rak

Sędzia SO Roman Troll

Protokolant Agnieszka Wołoch

po rozpoznaniu w dniu 11 maja 2016 r. w Gliwicach

na rozprawie

sprawy z powództwa M. K.

przeciwko Towarzystwu (...) Spółce Akcyjnej
w W.

o zapłatę

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu-Zdroju

z dnia 18 listopada 2015 r., sygn. akt I C 667/12

1. **oddala apelację;**

2. **zasądza od pozwanej na rzecz powoda kwotę 2400 zł (dwa tysiące czterysta złotych) z tytułu zwrotu kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym.**

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Marcin Rak

Sygn. akt III Ca 371/16

UZASADNIENIE

Powód M. K. żądał zasądzenia na jego rzecz od pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. kwoty 58 669 zł z ustawowymi odsetkami od 20 08 2011r.

Uzasadniając żądanie twierdziła że w dniu 19 sierpnia 2011r., w wypadku drogowym został uszkodzony samochód, którego sprawca był ubezpieczony

w pozwanym zakładzie ubezpieczeń, który nie uznał swojej odpowiedzialność

za skutki wypadku drogowego i odmówił likwidacji szkody. Rzecznawca sporządzając opinię na zlecenie powoda stwierdził, iż do kolizji doszło

w okolicznościach i miejscu wskazanym przez właściciela pojazdu. Biegły ustalił koszty naprawy samochodu na kwotę 48 824,06 zł. Dochodzona pozwem kwota obejmuje także kwotę 1 569 zł tytułem wykonania przez rzeczoznawców

kosztorysów na zlecenie powoda, kwotę 8 173,44 zł tytułem utraty wartości handlowej pojazdu w związku z jego uszkodzeniem i naprawą, kwotę 50 zł tytułem opłaty za parking w wysokości 50 zł oraz opłatę za tablicę rejestracyjną 52,50 zł.

Pozwana Towarzystwo (...) Spółka Akcyjna w W. wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie na jej rzecz od powoda zwrotu kosztów procesu.

Kwestionowała swoją odpowiedzialność oraz wysokości dochodzonego roszczenia. Podnosiła, że w zleconej przez nią opinii rzeczoznawcy zostało wykluczone, iż do szkód w samochodzie marki A. doszło wskutek zderzenia z samochodem marki P. (...) w opisanych przez powoda okolicznościach. Ponadto koszty naprawy wskazane przez powoda przekraczają wartość rynkowa samochodu marki A. (...) w dacie 19 08 2011r.

Sąd Rejonowy w Jastrzębiu - Zdroju w wyroku z dnia 18 11 2015r. zasądził od pozwanej Towarzystwa (...) Spółki Akcyjnej w W. na rzecz powoda kwotę 12 905,47 zł z ustawowymi odsetkami od kwoty 8 855,47 zł od dnia 20 09 2011r. oraz od kwoty 4 050 zł od dnia 10 06 2013r. W pozostałym zakresie Sąd powództwo oddalił. Koszty procesu stosunkowo rozdzielił.

W ustalonym stanie faktycznym w motywach orzeczenia przywołał regulacje:

art. 415 k.c., 445 k.c., art. 361 § 1 k.c., art. 822 § 1 k.c. oraz art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 22 05 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (Dz. U. z 2003r., Nr 124, poz. 1152 z późn. zm.). Opierając się na opinii biegłego sądowego do spraw rekonstrukcji wypadków drogowych i kalkulacji kosztów naprawy pojazdów W. K. stwierdził, że kierująca samochodem marki P. (...) B. Z., która nie ustąpiła pierwszeństwa przejazdu kierującemu samochodem marki A. (...) M. K.,

a jej nieprawidłowe zachowanie stworzyło stan zagrożenia na jezdni

i pozostawało w bezpośrednim związku przyczynowo – skutkowym

z zaistniałym zdarzeniem. Wina sprawcy wypadku nie budzi wątpliwości,

a w konsekwencji należało uznać, że pozwany ponosi odpowiedzialność

za zaistniałą szkodę. Koszt naprawy uszkodzonego pojazdu przy zastosowaniu cen oryginalnych części zamiennych producenta pojazdu wraz z kosztem wymiany tablic rejestracyjnych oraz przy uwzględnieniu stawki za godzinę pracy w wysokości 90 zł netto wyniesie 8 855,47 zł brutto. Kwota ta nie obejmuje naprawy bądź wymiany części nie pozostających w związku przyczynowo – skutkowym z kolizją z dnia 19 08 2011r. Sąd uwzględnił wartość wynikająca z obniżenia wartości rynkowej pojazdu po naprawie na kwotę 4 000 zł oraz koszt opłaty za parking w wysokości 50 zł. W pozostałym zakresie uznał powództwo

za niezasadne. O należnych powodowi od pozwanej odsetkach ustawowych orzekł uwzględniając regulację art. 481 § 1 i 2 k.c. w zw. z art. 14 ust. 1 ustawy

z dnia 22 05 2003r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych,

a o kosztach postępowania na podstawie regulacji art. 100 k.p.c. i art. 113 ust. 1 ustawy z dnia 28 07 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz. U.

z 2010r., nr 90, poz. 594 ze zm.).

Orzeczenie zaskarżyła **pozwana Towarzystwo (...)**

i (...) Spółka Akcyjna w W., która wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku i oddalenie powództwa w całości oraz zwrotu kosztów postępowania za obie instancje, bądź o jego uchylenie i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Zarzuciła sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego. Podnosiła, że przy ferowaniu wyroku naruszono prawo materialne, regulację:

- art. 6 k.c. i z art. 361 k.c. poprzez błędne przyjęcie, iż powód wykazał zasadność swoich roszczeń,

- art. 805 § 1 k.c. poprzez błędna wykładnię i przyjęcie, iż pozwany odpowiada za część szkód zgłoszonych przez powoda w samochodzie marki A. (...),
- art. 824¹ k.c. poprzez błędne przyjęcie, iż odszkodowanie jest większe niż poniesiona szkoda,
- art. 278 § 1 k.c. poprzez oddalenie wniosku o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego sądowego z zakresu techniki motoryzacyjnej i rekonstrukcji zdarzeń drogowych i nie wyjaśnienie wszystkich okoliczności istotnych do rozstrzygnięcia sprawy.

W uzasadnieniu podnosiła między innymi, iż sporny jest fakt zaistnienia zdarzenia z dnia 19 08 2011r. z udziałem powoda jako kierującego samochodem marki A. (...) i B. Z. jako kierującej samochodem marki P. (...), a zakres uszkodzeń podanych przez stronę powodową wprost wyklucza, że do zdarzenia doszło w podanych przez powoda okolicznościach. Podtrzymała zarzut,

iż w samochodzie powoda nie ma otarć na lewym narożniku, które musiałyby powstać podczas wzajemnego kontaktu pojazdów. Podnosiła, iż wbrew twierdzeniom biegłego samochód powoda poruszał się ze znaczną prędkością na co wskazuje aktywacja poduszek powietrznych. Zaprzeczył, iż do naprawy pojazdu powinny być użyte wyłącznie części nowe i oryginalne. Zupełnie dowolne pozostało także ustalenie ubytku wartości handlowej uszkodzonego samochodu.

Powód M. K. wnosił o oddalenie apelacji oraz zasądzenie na jego rzecz od pozwanej zwrotu kosztów postępowania odwoławczego.

Sąd Odwoławczy ustalił i zważył co następuje:

Sąd pierwszej instancji prawidłowo zakwalifikował roszczenia powoda przyjmując, że mają one źródło w łączących pozwaną ze sprawcą wypadku drogowego umowie ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów oraz w reżimie odpowiedzialności deliktowej za szkodę.

Ustalenia faktyczne składające się na podstawę faktyczną zaskarżonego orzeczenia, w części dotyczą okoliczności bezspornych pomiędzy stronami,

a w pozostałym zakresie mają podstawę w zebranych w sprawie wiarygodnym materiale dowodowym.

Kwestionowana przez skarżącego opinia biegłego W. K. odpowiada na zadane mu pytania, a zawarte w niej wnioski są logiczne i mają podstawę w zgromadzonym przez niego materiale faktograficznym.

Biegły w ustnej opinii ustosunkował się do zastrzeżeń powoda i pozwanej. Logicznie wyjaśnił, dlaczego przy wycieszeniu kosztów naprawy samochodu wyeliminował szkody w postaci belki pod zderzakiem, wspornika belki, pokrywy silnika, kraty wlotu powietrza, szyby czołowej i uszkodzenie poduszki powietrznej.

Ponadto przeanalizował fazę kontaktu pojazdu powoda ze znakiem drogowym i drzewem. W uzupełniającej pisemnej opinii i złożonej ustnej

na rozprawie w dniu 4 11 2015r. w sposób szczegółowy wyjaśnił na podstawie jakiego programu i jakich wycieszeń wartość rynkowa pojazdu została obniżona, jakie zostały zastosowane korekty i jaka była wartość tego pojazdu przed zdarzeniem oraz uzasadnił przyjęte 8% obniżenie wartości pojazdu.

Z tych powodów należy uznać ją za prawidłową i co za tym idzie zawarte w niej informacje za w pełni wiarygodne.

Kwestionowana w apelacji decyzja Sądu Rejonowego o oddaleniu wniosku pozwanej o dopuszczenie dowodu z opinii innego biegłego z zakresu ruchu drogowego została wydana na posiedzeniu rozprawy w dniu 4 11 2015r.

Pomimo odroczenia na nim ogłoszenia orzeczenia i wyznaczenia w tym celu kolejnego posiedzenia nie została ona zakwestionowana przez skarżącą

w oparciu o regulację art. 162 k.p.c., przez co nie podlega ona kontroli Sądu odwoławczego,

W materiale sprawy brak jest zatem informacji podważających ustalenia biegłego, a co za tym również idzie poczynione na ich podstawie ustalenia faktyczne Sądu i podniesione apelacji zarzuty naruszenia prawa procesowego przy rozpoznaniu sprawy i ferowaniu wyroku są bezzasadne.

Z tych też względów Sąd odwoławczy przyjął za własne ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji.

Dokonana przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest także prawidłowa i Sąd odwoławczy w całości ją podziela.

Odpowiedzialność pozwanej za skutki przedmiotowego wypadku

ma źródło w regulacji prawnej 415 k.c. w związku z art. 436 § 1 k.c.

i postanowieniach umowy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem tych pojazdów, zawartych przez pozwaną ze sprawcą wypadku drogowego

oraz w regulacji art. 822 § 4 k.c., uprawniającej powoda do dochodzenia roszczeń bezpośrednio od pozwanego zakładu ubezpieczeń.

Dokonana w tym zakresie przez Sąd Rejonowy ocena prawna ustalonego stanu faktycznego jest prawidłowa i Sąd odwoławczy ją podziela i przyjmuje za własną (orzecz. SN z dn. 26 04 1935r. III C 473/34, ZB. Urz. 1935r. nr 12, poz. 496).

Na zasadach ogólnych rodzi ona po stronie pozwanej obowiązek zapłaty powodowi odszkodowania za szkodę wynikłą w jego majątku

w następstwie uszkodzenia w wypadku należącego do niego samochodu.

Jego zakres wyznacza regulacja art. 361 § 1 k.c., zgodnie z którą pozwana jest zobowiązana do zrekompensowania im szkody (w rozumieniu art. 361 § 2 k.c.), będącej normalnym następstwem zdarzenia, z którego ona wynikła.

Stosownie do regulacji art. 363 § 1 zd. 1 k.c. przy jej naprawie priorytet ma restytucja naturalna.

Zgodnie z kompensacyjnym charakterem roszczeń odszkodo-wawczych, które mają przywrócić stan majątku poszkodowanego

do stanu, w jakim istniałby on, gdyby nie miało miejsce zdarzenie wyrządzające szkodę, restytucja naturalna ma doprowadzić do przywrócenia stanu technicznego i estetycznego samochodu sprzed wypadku, w taki sposób, żeby została przywrócona w pełni nie tylko jego sprawność techniczna, ale również jego wartość handlowa.

Dyrektywy te zostały w sposób prawidłowy uwzględnione przez Sąd Rejonowy i wbrew zarzutom apelacji przy jego ferowaniu nie naruszono wskazanych w apelacji regulacji prawa materialnego.

W szczególności między innymi w sposób prawidłowy ustalono zakres szkody - w kwestionowanej w apelacji jej części - dotyczącej kosztów naprawy zderzaka samochodowego.

Pomimo bowiem, że skarżąca w toku postępowania nie wykazała –

do czego była zobowiązana zgodnie z dyrektywa zawartą w art. 6 k.c. - że był to zderzak używany, Sąd Rejonowy ferują zaskarżony i ustalając wysokość kosztów naprawy samochodu uwzględnił wartość tego rodzaju zderzaka, wobec czego zarzut podniesiony w tej kwestii w apelacji jest oczywiście bezzasadny.

W świetle powyższego powód – w zakresie uwzględnionym przez Sąd pierwszej instancji - posiada skuteczne względem pozwanej roszczenia o zapłatę odszkodowania za uszczerbek powstały w majątku poszkodowanego w wyniku wypadku drogowego oraz z mocy regulacji art. 481 § 1 i 2 k.c. roszczenie

o zapłatę odsetek za opóźnienie się pozwanej w zapłacie tej należności.

Znalazło to prawidłowe odzwierciedlenie w zaskarżonym wyroku i apelacja jest bezzasadna.

Reasumując zaskarżony wyrok jest prawidłowy i dlatego apelację pozwanej jako bezzasadną oddalono na mocy art. 385 k.p.c.

O kosztach postępowania odwoławczego orzeczono stosując regulację art. 98 § 1 k.p.c. i § 10 ust. 1 pkt 1 i § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 10 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz.U.2015 poz. 1804), biorąc pod uwagę, iż pozwana uległa w całości w postępowaniu odwoławczym i dlatego powinna zwrócić powodowi poniesione przez niego w tym postępowaniu koszty zastępstwa przez fachowego pełnomocnika.

SSO Roman Troll SSO Leszek Dąbek SSO Marcin Rak